

fender en Embedsmand til de paagældende Steder for at overtage dette Tilsyn. Det tror jeg var nødvendigt. Men altsaa er der blevet gjort, hvad der kunde gøres, og det vil der fremdeles blive gjort for at afhjælpe dette Forhold, som jo er meget beklageligt, men som skriver sig fra en ældre Tid, da disse Skinner bleve indkøbte, for øvrigt efter saa forsvarlige Prøver, som vistnok overhovedet kunde anstilles med Hensyn til Skinner. Det er jo et Uheld, som kan ramme enhver Jærnbane. At Underbygningen har vist sig at være vel svag, kan for en stor Del komme af, at man nu kører betydelig hurtigere end tidligere, idet der nu benyttes Iltog, og ved den betydelig tiltagende Frekvens. Det er til Udbedringen af denne Svaghed, at det har været nødvendigt at anvende disse Penge paa den nordlige og vestlige Bane, altsaa paa Vinjerne København—Hillerød og Roskilde—Korsør. Det har jeg ikke betænkt mig paa, og den nærmere Forhandling om Sagen kan jo foregaa ved Behandlingen af Tillægsbevillingen, hvor som sagt efter Sædbane den Sum, som er udredet af det sjællandske Jærnbaneelskabs Reservesfond, er ført til Udgift.

Bojsen: Det er en Bemærkning af lokal Natur, som jeg ønskede at knytte til Vædringsforlaget under Nr. 201. Det er en Selvsølge, at jeg anbefaler det Forlag, som jeg nærmest kan betragte som en Sag, der oprindeligt er rejst her i Tinget, men det er en ny Historie, og hvis man kunde give den saa stor Interesse som muligt, vilde det være heldigt, idet dertil kunde knyttes navnlig for Smaaarne Syd for Sjælland en Foranstaltning, der vilde have en stor Betydning. Der gaar en Postforbindelse mellem Masnedshund og Stege en Gang om Dagen med en lille Damp, som ikke har andet at bestille. Den er altsaa ikke optagen om Dagen mere end disse 4—5 Timer, denne Tur varer; om Natten føres Posten fra Bordingborg over Land til Møen, og denne natlige Postforbindelse er naturligvis ikke nogen Behagelighed for Personfrekvensen. Nu gaar Forlaget ud paa, at det forudsætter et Nattiltog til Masnedshund, som altsaa fortsættes til Gedser og til Berlin. Det vilde nu ikke være vanskeligt, ej heller forbundet med væsentlig store Bekostninger til dette Afteniltog eller Nattoget at knytte en Forbindelse, idet det lille Dampstib til Møen, som for Djeblittet besørger denne Rute, kunde foretage en Natatur, jaaledes at dels Møen og dels Egnen der nede omkring fik en dobbelt Personforbindelse ved Damp-

stib, hvorpaa de vilde sætte ganske særdeles Pris. Medens det selvfølgelig vilde forudsætte en Forøgelse af den Godtgørelse for Postens Besørgelse, som dette Dampstib nu faar fra Postvæsenet, saa vilde dette dog ikke blive nogen stor Sum, nogle Tusind Kroner vilde det hele komme til at dreje sig om. Derimod vilde det vistnok forudsætte nogle Foranstaltninger til Belysning for Dampbaaden, naar den skulde gaa om Natten. Og saa dette tror jeg ikke vilde komme videre end til en ikke stor Bevilling en Gang for alle. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister og det højtærede Finansudvalg mulig at tage under Overvejelse, om der ikke allerede i Aar kunde gives en Bevilling, der altsaa satte Postbestyrelsen i Stand til at etablere en Dampstibsforbindelse endnu, en Natforbindelse mellem Masnedshund og Stege.

Nyholm: Som allerede af Ordføreren berørt ere vi tre Medlemmer, der have tilladt os at stille et Forslag til § 27 om en Bevilling paa 120,000 Kr. til Forlængelse af Anlægsmølen ved Hirtshals, og det maa maasse være mig tilladt at omtale det med et Par Ord. Naar den ærede Ordfører ikke var tiltræds med, at vi havde stillet Vædringsforlaget til § 27, saa maa det maasse tjene til vor Undskyldning, at vi allerede for to Aar siden stillede et tilsvarende Forslag til samme Paragraf, uden at vi horte nogen Indvending derimod. I øvrigt ved jeg meget godt, at Finansudvalgets Bemærkning om Samraad vedrører § 19. Iøvrigt, som jeg sagde, er det anden Gang, at vi tillade os at stille dette Forlag, og det er fjerde Gang, at jeg tillader mig at tage Ordet for denne Sag her i denne Sal, og jeg maa derfor gøre en Undskyldning til det høje Ting, da det næsten kunde synes, at jeg vilde trætte Tinget med denne Sag. Men det gaar her som over alt, at naar man har en virkelig Tro paa en Sag, saa opgiver man den ikke i en Hast, men vedbliver at arbejde paa Sagen, indtil man kommer til et Resultat, eller Sagen bliver slaaet helt ned. Ingen af Delene er stet her. Med Hensyn til Havneanlægget ved Hirtshals, saa er det jo en gammel Bekendt her i Tinget, saa jeg behøver ikke at udtale mig mere derom. Jeg vil blot sige derom, at denne Tro, jeg omtalte, har ikke blot vi Forlagsstillere, men hele Befolkningen paa den Egn paa, at denne Blads er stillet saaledes, at den frembyder de bedste Betingelser for Havneanlæg paa Bestyrelsen og tillige det billigste Sted for Anlægget. Og naar man saa ser